

TEORÍA Y PRÁCTICA DELS ADOBS

Aixís se titula lo llibre que editat per «L'Avenç» acaba de publicarse. Son autor en Joaquim Aguilera demostra en sa obra possehir grans coneixements en la Agricultura y en especial domina las ciencias naturals que serveixen d'aliment á la primera pera que puga desenrotllarse.

L'assumpto de que tracta 'l llibre sembla de poca importancia jutjat á primera vista y per personas estranyas y desconeixedoras de lo que es y significa l'Agricultura.

Los adobs son avuy l'ànima de l'Agricultura moderna. La vella Europa que 's trova deixugada no pot competir ab los payssos verges ahont la terra está empapada de substancies fertilisants que donan vida exhuberant á sa vegetació.

La lluya económica que no distingeix de continents ni de nacionalitats preocupantse sols del factor *barato* ha enconat la despiadada competencia entre 'ls productes agrícols.

Dos combatents se disputan lo camp en la lluya económica. L'un se trova armat de totes las ventatjas que pot oferir la Naturalesa, clima calent, terra saturada, transports baratos, tot lo favoreix. De l' altre part fredó en l'atmósfera terra àrida, jornals crescuts, en fi poch menos que desarmat lo segon continent lluya encara y no 's dona per vensut. ¿Ab qué conta? Ab l'inteligencia. Al nou mon la naturalesa se cuida de ferho tot y á n'el vell l'home ha de ferho casi tot, no quedantli altre cosa que l'inteligencia que busca de descobrir los secrets de la Naturalesa y 's proposa per l'artifici revifar la crosta petrificada que agonitzá,

restituhintli 'ls materials que á n'ella li fan falta, los precisos tan sols, los útils, los vera-ment reproductius. La terra es cara á Europa, comparada ab la terra verge d'altres continents que 's regala y encara en sobra.

¿Com resoldre aquest conflicte? Los que encara tenen confiança diuen: abandoném la rutina, fem los procediments de cultiu mes racionals, deixem per sempre allá ahont se puga lo sistema antich del cultiu extensiu per lo nou que multiplica la superficie de la terra y 's denomina intensiu.

Aixís se posa á contribució la terra que tranquilment descansaba en las profunditats y la màquina al regirarla y soleyarla la fa útil mentres sa companya que 'l any ó 'ls anys anteriors n'era explotada jau y descansa al fons del berrer sense fer nosa. Pro á la fi també arribém á deixugarla. Es precis restituirlí las substancies químicas que la vegetació li ha anat xuclant. L'atmósfera dona molt á la planta pero no li dona tot; lo demés que necessita las arrels xucladoras se cuidan de proporcionarsho á expensas de la terra, que de faltarli, la planta corsecada per l'anemia llangideix y en valen de menos sos fruysts. ¿Com saber lo que necessita, la cantitat que necessita y ab quinas condicions ho necessita? Aquest es lo verdader y principalissim problema de l'Agricultura moderna. Los homes de ciencia s'en preocapan y ho estudian aplicant á l'Agricultura aquellas lleys naturals de la Botànica y las no menos interessants y utilisables de la química.

Los que tenen confiança encara ab l'inteligencia donan molta importancia á l'instrucció pública en las cuestions agrícolas y crehuen que la iniciativa particular ajudada en lo possible per l'Estat pot fer que se sostinga la competencia ruinosa que fan á la vella Europa

los payssos privilegiats. D' altres crehuen que no hi ha res á ferhi, que á la curta ó á la llarga la Europa quedará complertament vensuda per la competència econòmica. En prova d' això copiém lo que digué lo Sr. Cánovas del Castillo ab motiu del estat ruinós de l' agricultura á Europa.

«Siempre la agricultura se ha quejado, es verdad, y no le han faltado motivos seguramente; siempre la agricultura se ha quejado, aunque las circunstancias penosísimas á que ha solidó estar sometida la de España la hayan hecho en realidad quejarse con razón. ¿Pero hay ahora agricultura que no se queje? ¿Dónde está el país de Europa, con su suelo gastado, con la necesidad de reemplazar las fuerzas esquiladas de este suelo por medio de abonos caros y de intensos cultivos, con su alto precio en la renta de la tierra, cuya anulación ó disminución representaría una revolución social, y sobre todo con la diferencia inevitable de los jornales respecto de ciertas regiones para eso privilegiadas; dónde está, digo, la Nación europea que se jacte de poder sostener la competència? No hay ninguna.» Al llegar aquestas consideracions fetas per un homa de qual erudió no podém duptarne ens omplenarián l' anima de tristesa si per altra part no vegessim esperits que confián encara ab los miracles de la ciencia y continuan trevallant sense desmayos fent que l' Agricultura progressi, com efectivament ha progressat, sobre tot en los últims anys com ho demostra en Joaquím Aguilera en sa obra que no 'ns cansarérem de recomenar que siga llegida tant per los aimants de las ciencias naturals com per los agricultors als qui ha de ser de molta utilitat l' adquisició de tal obra puig conté molts ensenyansas pera procedir ab criteri científich en las explotacions agrícolas. Vegin l' Index y comprendràn l' importància de las materias tractadas.—*Elements que les plantes assimilen del aire.*—*Modo com les plantes assimilen per medi de les arrels les substàncies fertilisants de la terra.*—*Propietats físiques de les terres conreables.*—*Causes d' esterilitat de la terra conreable.*—*Estudi dels microorganismes desnitrificadors ó reductors.*—*Estudi de les substàncies fertilisants d' origen orgànic.*—*Adobs vegetals.*—*Substàncies minerals que serveixen d' adob.*—*Fosfats.*—*Sals potassiques y calcàries.*—*Adobs dits guanos minerals.*—*Appendix.*

JOAN VALMAÑA.

AMOROSAS

— — —

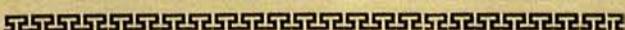
¡Que trista qu' es la vida!
Hont fixo mas miradas
per tot veig entre núvols
la tempestat qu' avansa;
lo meu present es negre,
lo pervenir m' espanta
y sento 'l plor amarg
mullar las mevas galtas.

Sols tú podrías, vida de ma vida,
rosa del mes de maig que mon cor ama,
abrir un nou camí per ma existencia
de joya inacabable
y retornarme, oh dona, la elegría
entre cansóns, follins y riallas.

— — —

No podrá ni un punt la mort
de vora teu allunyarme.
Al tornarse pols la carn
l' esperit restará encare,
y seré per sempre ab tú
dia y nit, ma benaymada.
En lo raig de llum seré
que dará vida á tas galtas,
en lo perfum de la flors
que portis al pit posadas,
en la terra que trepitxis,
de ton respirar en l' aire,
y d' aquell que 't digui «esposa»
seré, amor, en las besadas.

NARCÍS DE FONTANILLES.
Girona.

NOTAS D' ESTIU

— — —

La calor s' ha fet sentir aquest any d' un modo extraordinari y ab una continuació extremada, sense que la pluja arrivi á tenir compassió de nosaltres y se decidesca á deixar caure tan sols aquellas quatre gotas que, refrescant l' admósfera, nos faríen un gran favor en las actuals circumstancies.

Ab tot, com ja ho havém dit en una altre ocasió, lluny d' aumentar lo nombre de personas que venen á estiuhejar en nostra vila, nos sembla que hi ha marcada tendència á disminuir.

Aixó, podrá ésser tan casual com vulgan, pero nos apar mes acertat creure que no falta

la causa ó més ben dit las causas que ho motivan.

No sembla sino que tot se concerti en contra de nostra població, al fi aquest.

Los que surtan de casa ab la resolució feta de visitarnos, comensan ja per topar ab las incomoditats que proporcionan als viatgers del tranvía de Flàssà á Palamós los nuvols de pols que se succeheixen l' un á l' altre, durant tot lo camí, com á consecuencia natural de tota carretera y com á defecte gran de no contar lo esmentat tranvía ab vía propia.

Y consti que no dihem això ab ànim de criticar á dita Societat. No som dels que tenen per sistema el ferli la contra; pero 'l deber ens obliga á dir lo que sentim. Desitjosos com el que més de la prosperitat de nostra tranvía, molt nos plauria que la empresa del mateix se preocupés de buscar lo medi de anarlo apartant de la Carretera, ab lo que hi guanyarián molt, tant ella com lo públich.

Vensuda la molestia del viatje, el foraster que se instala temporalment en nostra localitat, després de las horas de bany no troba cap atractiu que 'l faciliti pera passar agradablement lo molt temps que li queda en vaga; puig es ben sabut que 'ls banyistas deixan en banda tots sos quefers al empredre viatje y 'ls convé per lo tant trobar arréu las majors distracciós possibles.

Palamós no conta ab cap jardí públich, no té cap passeig, ni cap lloc aproposit pera passarhi 'l rato en las horas de calor, ni en las horas de fresca. No disposa de cap punt que ser vesca de reunió y de passatemps als forasters y als de la vila.

El que vé aquí á estiuhejar, s' ha de quedar tancat á casa tot lo dia. De nit, veu convertit en passeig lo carrer Major; pero nos sembla que aquest passeig no li ha de caure en gracia.

Lo dit carrer, que per mereixer lo nom de *Major* n' es molt deficient, molt menys mereixerá els honors de *passeig*.

A cap de nostras Corporacions Municipals no se li ha acudit encare l' estudi solsament de las melloras que deixém apuntadas, ni se li ha acudit tant sols aplanar lo camí pera 'l dia que algún benfactor tractés de rehalisarho.

Lo barri del *Ensanche*, ab tot y ser de construcció tant moderna, s' ha edificat al devant del mar sense ordre ni concert; sense cap plan determinat. Los propietaris han pogut fer edificar sas respectivas propietats á la mida del seu gust y los Ajuntaments s' han descuydat per complert de pensar ab lo embelliment públich.

Aquí tothom diu que un passeig vorejant la badia fora una millora de molta importància; pero ni dientho tothom hi pensa ningú.

Convení donchs en que nostra vila no reuneix ó no 's vol que reuniesca las condicions necessàries pera véurela convertida al estiu en agradable residència de moltes famílies, que la salut ó la moda las atrau á respirar las bri-sas marinas y convení en fi en que per liey natural la colonia de banyistas tendeix aquí á disminuir, ab tot y que la Naturalesa 'ns ha favorescut embellint aquesta vila ab sas mes ricas joyas.

VALENTÍ JULIVERT.

IOH, IL-LUSIÓNS!

Encare 'os guardo en mon cor,
pro ab cert recel,
pera quan mon esprit mor
de viu anhel.

Un temps en mon cor teníau
més franca estada;
que ab mou ànima vivíau
enamorada.

Més, era amor tot fumera
que dibuixava
espirals d' una fatlera
que s' enlayrava.

Un amor vá que á la llum
de la experiència
se desvanesqué com fum
de una existència.

Avuy, mon amor d' espós
y amor de pare
fá viure 'm en dols repòs
tancantvos... ¡pró 'os guardo encare!

J. BARBANY.

Barcelona, Agost de 1898.

AVÍS

Preguem als suscriptors de fora qu' estigan en descobert ab aquesta Administració, se servescan enviar l' import de la seva suscripció, en sellos de correu, ó be que deleguin á persona d' aquesta vila la que la fassi efectiva. En cas contrari ens veurem precisats á suprimirlos hi l' envío del periódich.

L' Administrador.

NOVAS LOCALS

Lo primer accésit á la Flor Natural del Certamen literari de Sans ha sigut adjudicat á la poesía «De nit en la badia» de nostre company de redacció en Francesch Marull, á qui felicitem.

Nostre amichs en Sebastiá y en Joseph Tauler fóren obsequiats diumenje passat, al vespre, ab una serenata executada per la orquesta que dirigeix D. Enrich Casademont.

En el *Diario del Comercio*, de Barcelona, corresponent al 10 d' aquest mes hi llegírem lo següent:

«Ha sigut nombrat ajudant de Marina del districte de Palamós l' alferez de fragata graduat D. Manel Lopez. A la suprimida comandancia de Palamós, desde que se la rebaixa á la categoria de districte li correspon un tinent de Navío de primera, pero una cosa es el dret y una altre es el fét.

Conténtis lo districte de Palamós ab un alferez de fragata graduat; no es cap breva pera que lo serveasca un tinent de Návio, etc.»

Havém de confessar que 'ns ha sorprés molt lo llenguatje del diari barceloní, parlant de nostra localitat ab los termas ab que ho fa.

No sabém que ningú s' hage queixat y per lo tant hi es demés lo consol que tracta d' euviarnos. Per altre part, trovém molt vuyda de sentit la paraula *breva* aplicada á nostre districte; puig siga ó no siga una *breva* lo districte de Palamós, està en lo plenissim dret de véurers servit per empleats de la categoria corresponent, mentres la lley no disposi altre cosa: y per lo tant si aquest districte s' queixés, la tal queixa seria molt fundada.

Dissapte de la setmana passada se balláren sardanas en lo carrer del Moro y diumenje se féu lo propi en lo carrer de la Marina.

*** D. Ricardo Mont ens participa que tots los días festiu posará en venta en son establecimiento de floricultura, ramets de flors de tots preus y en especialitat dels que acostuman á portar per adorno las noyas.

Entre 'ls que s' han dignat aquest any es-

tiuhejar en nostra vila, tinguérem la satisfacció de contarhi á D. Marian Bassols, President de la Diputació provincial de Gerona, y al Sor. Daunis, secretari del Ajuntament de Olot; abdós ab sas respectivas familias.

En atenta comunicació del dia 22 d' aquest mes, lo Sor. President de la Junta Local de Salvament de Náufrechs, de San Feliu de Guixols, nos invitá pera assistir l' endemá, á las cinq de la tarde, á la ceremonia de benestar lo bot salva-vidas adquirit per la Estació de aquella vila.

Com rebérem la indicada invitació lo mateix dia 23 á las dues de la tarde nos fou impossible assistirhi.

La Companyia del *Tranvia del Baix Ampurdá* ha establert desde lo dia 24 d' aquest mes, ab motiu del nou itinerari de la Companyia de T. á B. y F., lo servey següent:

Sortidas de Palamós.	Arrivadas á Palamós
3'20 matí	8'56 matí
6 »	12'03 »
11'05 »	4'52 tarde
3'05 tarde	8'33 »

Los trens expressos de la Companyia del ferro-carril no 's deturan arc en la estació de Flassá, per lo que lo cambi de itinerari perjudica notablement á nostre comarca.

A causa d' escandols promoguts en casas *non sanctas*, lo Sr. Gobernador Civil ha disposat que sigan tancadas.

Pero entenguin nostres llegidors que aixó ha passat á Port-Bou.

En nostre vila fa temps que 's repeiteixen també en las referidas casas los escandols y recomaném per lo tant á nostres Autoritats lo sistema adoptad en aquella població.

Lo dia primer de Septembre celebrarà sa *Festa Major* lo vehí poble de Sant Antoni de Calonge, ahont hi acut cada any molta concurrencia, tan de nostra vila com de las poblacions dels voltants.

Sabém que ténen contractada la orquesta *Principal de La Bisbal*.

Havém rebut lo primer número de *Lo Ventall*, periódich humorístich y literari que 's publica á Reus.

Aceptém gustosos lo cambi.

Secció Comercial

Desde l' dia 6 de Agost lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

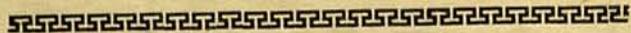
ENTRADAS

De Bilbao y escalas, vapor «Cabo Silleiro», de 676 tons. cap. Zalvidea, ab suro.—De Sevilla y escalas, vapor «Laffitte», de 502 tons. cap. Martinez, ab suro.—De Barcelona, llaut «Pepito», de 32 tons. pat. Ventura, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Anita», de 33 tons. pat. Esteve, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Montserrat», de 38 tons. pat. Berta, ab efectes.—De Sevilla, vapor «Nuevo Extremadura», de 718 tons. cap. Jaen, ab suro.—De Barcelona, llaut «Manuelito», de 22 tons. pat. Gallart, ab efectes.—De Valencia, llaut «Concha», de 40 tons. pat. Rams, ab efectes.—De Bilbao y escalas, vapor «Itálica», de 750 tons. cap. Llacirica, ab suro.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo San Vicente», de 1.213 tons., cap. Vigil ab suro.—De Sevilla y escalas, vapor «Andalucía», de 1.210 tons., cap. Rubio, ab suro.—De Sevilla y escalas, vapor «Ciérvana», de 737 tons., cap. Garcia, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Manuelito», de 22 tons., pat. Gallart, ab efectes.—De Valencia, poliaca golete «Teresa», de 70 tons., cap. Casadevall, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Silleiro», ab balas de taps.—Pera Marsella, vapor «Laffitte», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Nuevo Extremadura», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Itálica», ab balas de taps.—Pera Barcelona, llaut «Montserrat», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Manuelito», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Anita», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Anita», ab efectes.—Pera Valencia, llaut «Concha», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo San Vicente», ab balas de taps.—Pera Cette y Marsella, vapor «Andalucía», ab balas de taps.—Pera Marsella, vapor «Ciérvana», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Pepito», ab efectes.

J. C. C.

LOS NETS DELS ALMOGÁVARS

Americana corejada.

Introducció: (Andante maestoso).

Sombras angustas dels Rogers y Entençans; héroes anònims, que dormiu lo somni etern en las terras que l' Bósforo besa, permetau no interrompi vostre tranquil repòs y que prenga del gran Homero l' esplendorosa lira pera cantar l' odisea de vostres descendents que ab ardiment igual al dels Argonautas, passáren y repassáren l' Atlàntich en busca del cobdiciat *vellocino*...

Americana: (Compás de tango).

Eran tres: en Balansas, en Rapinya y en

Pergami. Ja de petits, quan anavan á la escola de primeras lletras, demostravan tant sas appetitus pér las grans empresas, que son professor, home de clar criteri y ben coneixedor del mon, solia dirlos:

—Vosaltres arribareu molt enlayre y si no teniu la desgracia de que algún grillot de cadena s' atravessi en la vostra carrera, me sembla que seréu tots grans personatges.

Y no era que vejés en ells condicions d' aplicació, de talent ni de treball, sino certa elasticitat de conciencia y tan marcada predisposició per l' estudi de la gramàtica parda, que rodant en lo moral lo mon tal com roda, de precís havíen de pujar de peus sobre los dos hemisferis.

Eran tres aletas, tres caps de brot, tres verdaderas joyas, ben convensuts de que sempre val més una lliura de *sabó* que cent quintás de treball, que l' *don* sense l' *din* no servia per res y de que quan se té la bossa plena, ningú pregunta la manera com pogué omplirse.

Instruïts en tan saludables màximas, pot suposarse que resolgueren portarlas á la pràctica y persuadits de que ningú es profeta en sa patria, determináren emigrar á terras lunyas pensant que qui llengua té á Roma vá.

Y arribáren á las Amèrica després d' un viatje tant felís que fins lo vent pera serlos propici va bufar sempre de popa.

En Balansas se dedicá al comers ahont tinqué ocasió de mostrar tota sa valúa de llest, aixerit y emprenedor derrera del taulell, no hi havia qui li empretés la basa y ab la mateixa facilitat ab que sabia tirar quatre floretas á las parroquianas de color de pá torrat, donava al ví lo sagrament del bautisme, convertia l's sigróns picats en aromático café y sempre, quan tractava de vendre, las lliuras que per aquellas terras ténen setse unsas, li quedavan reduïdes á deu ó dotse no se sap per quina combinació aritmética.

Era verdaderament una *ardilla* per sa vivesa, una formiga per l' establiment, un jove d' inmillorables qualitats per son amo, qui agratit de son zel per la prosperitat de sos negocis, li doná societat prima y després li traspasá la tenda.

Ja ab la batuta á la mà y comprant per compte propi, se llansá á operacions de major quantia ab resultat tant favorable, que prompte la tenda se trasformá en magatzem, aquést, en establiment importador lleginse més endavant, en la porta de la casa: *Don José de las Balanzas, banquier*.

Possehi ingenio, cafetals y bonas fincas y

com que segóns asseguran no hi ha res que dongui tant de llustre com la brillantor del or, fou nombrat regidor, president de la junta d'instrucció (à pesar de tenirla tan escassa) y per fi diputat provincial.

Deixemlo are que gosi de las suas rendas y passem á veure la situació d'en Rapinya.

Primogénit aquest, d'un fidel y antich servidor del Estat, no cal dirse que fou la empleomanía la base de sas operacions.

—«Fill meu, solia aconsellarli l'autor de sos días, si tens la bona sort de poguer seure en la taula del pressupuesto, procura recalcarti bé y aváns perdís las dents que la tallada.»

Com a bon fill, seguí al peu de la lletra sos útils consells y tan bona manya sapigué donar-se por obtindrers ascensos, que de simple secretari d'un ajuntament rural, passá á escribent d'Oficina y per certs mérits contrets en unas eleccions de diputats, lográ lo càrrec de vista d'Aduanas: Arribar á tal categoria y exercir l'empleo á Ultramar, equival á dir que tot es *canela* y que tant més s'hi prospera quan major es la curtedat del aparato visual.

Fos lo que volgués, que ab aixó no devém entremetrens, lo cas sigué que rodava cotxe per diari, influhia directament en los més graves assumptos de la colonia y que 'n premi á sos mérits relevantes y serveys prestats, fou agraciad ab lo títol de «*Marqués de Largauña*».

Y á n'el pobre Pergamí ¿quina sort li cabé? Ell qu'era tant atent, tan amable, tan discret y sobre tot tan devot, que cumplia sempre los preceptes de la Iglesia.....

Dotat de lo que sol dirsen *dó de gens*, se colocab á casa d'un procurador, logrant ferse simpàtich á sa nombrosa clientela: mort algún temps després son principal, continuá sos negocis conservant los mateixos parroquiáns, per que com que 'l veyen tan amable, tan atent y sobre tot tan devot... no li posavan may reparo en los comptes que com era natural, devia extender á conciencia.

No podém explicar com pogué arreglarsho per que las fincas per ells adminisiradas, passessin á son domini. Com qu'era tan econòmich, tan discret y sobre tot tan devot, deu suposarse que ab sos estalvis arribaria á fer préstams á sos administrats sobradament dispensiosos y com que lo que costa de guanyar deu sempre ben assegurar-se, avuy una hipoteca, demá una compra ab *pacto de retro* y l'altre una cesió de bens ó algún legat de viuda rica, no li quedá més remey, bé que ab greu pena, segóns afirmava, qu'adjudicarse las fincas de llur administració.

Lográ contarse entre 'ls més poderosos propietaris, fou membre influyent en la directiva dels partits d'ordre y personatje l'inmaculada reputació.

**

Coda: (allegro vivace).

Nostres tres héroes regresáren á son país natal ab lo fruyt de son tan aprofitat travall.

Allá continuava encare son bon mestre, curregat d'anys, de paciencia y de necessitats instruhint á la generació que comensava á pujar l'escala de la vida.

Recordem qu'una de sas llissóns d'història la explicava de la següent manera:

«Los catalans passáren á Orient per afianzar l'imperi bisantí que s'estava desmoronant. En pago de son auxili y bons serveys los hi donáren monedas curtas y falsas. De sas heroicitats y grans empresas, la història n'está plena. Jo he tingut tres deixebles descendents en línia recta d'aquells héroes, que ab menos pressa alcansáren més que tots los almogávars junts: aquests empleaven la forsa, aquells l'astucia; los últims recullíren moneda falsa é ingratituts, los primers bonas unsas de perruca y la consideració y acatament de tothom. De tot aixó deduesch, que si avans servia per las grans conquistas la tècnica militar y lo valor personal, avuy dona més segurs resultats la despreocupació y sobre tot l'estudi de la gramàtica parda, que, cregueume, es sempre més útil y profitosa que la de la Academia.»

JOSEPH LLOVERAS Y ROIG.

Sant Feliu de Guixols 12 Agost 1898.

La Senyera

Setmanari català

Redacció y administració,

Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos	1,50 pessetas
Fora, » »	2'00 »
Estranger y Ultramar, 1 any . . .	12'00 »
Número solt.	0'15 »

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.
No 's tornarán 'ls originals.

Obras

catalanas, publicadas per **L'**
AVENÇ, se venen á casa
d'en OCTAVI VIADER, de
Sant Feliu de Guixols.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Unid a Catalunya y a Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

NIODE, constructor Burell, 3 primers premis.

MIQUEL CARDONA

ANTIGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vaporcitos de madera y hierro en clase de remolcadores, barcas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I., Atlant I., Conqueridor II., Nitetus** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torrevieja, Villanueva y Geltrù, Mataró, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

**SASTRERIA
Las dos Américas
DE
JOAQUIM DAURA
13, Unió, 13
Barcelona**

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus mòdichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandiós mostruari.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.

FABRICA DE GORRAS Y CORBATAS

DE

Pere Berta

Carrer MAJOR, 32.—PALAMÓS.

Estém acabant de confeccionar un variat y complert assortit en gorras d' estiu de la més alta novetat.

CINTURÓNS per senyoreta, de gust últim y confec·cio esmerada.

CAMISAS, CORBATAS, COLLS y PUNYS de fil, etc.

Novetat, Varietat, Baratura.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS

DE

Salvador Plaja Villena

Palamós.

Se serveixen tota mena d' obres á la bestreta y á plassos.

Representant á Palamós de la societat de Informes comercials y cobros atrassats, comisións, consignacions y representacions dels senyors

SATORRES y MADRENAS,

de BARCELONA.

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,

PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIONES,

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M.ª Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.—**Palamós.**

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduca, arbres d' ombra y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de **rams artistichs**.

Aquest establiment s' encarrega de la plantació de parchs y jardíns. Per un preu molt mòdich, se fá càrrec també del cuidado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantisa sos productes.

Se retornará l valor de las plantas que no reunescan las condicions que s' hagen establert al efectuarse la venda.